

Katedra dokumentární tvorby

Posudek teoretické diplomové práce – bakalářské ■ / magisterské □

Autor/ka práce: Jindřich Andrš

Název práce: HUDEBNÍ VÝRAZOVÉ PROSTŘEDKY V SÉRII DEKALOG

Posudek vedoucí/ho práce ■

Posudek oponenta/ky □

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Lukáš Kokeš, katedra dokumentární tvorby FAMU

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	B
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	C
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	C
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....	B
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	C
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)	B
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava	C
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	B

Celkové hodnocení diplomové práce (A-F) C

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokázal schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nesplňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namístež položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Svou bakalářskou diplomovou prací dělá Jindřich Andrš první a zcela jistě zajímavý krok ve směru mezioborového, z perspektivy muzikologie, psychologie a filmové vědy uchopeného tazání se po funkčních mechanismech hudby coby výrazového prostředku filmu. Na příkladu specifické spolupráce režiséra Krzysztofa Kieslowského a hudebního skladatele Zbigniewa Preisnera při tvorbě série Dekalog zkoumá Andrš možnosti systematického uchopení různých typů zacházení s hudbou. Vytváří katalog pojmů vycházejících primárně z teoretické práce Emilia Audissina využívajícího termíny z gestalt psychologie. Tyto pojmy základně představuje a definuje, aby je posléze mohl aplikovat na jednotlivé díly série Dekalog. Použitím zvoleného rastru získává Jindřich Andrš základní analytický nástroj, jak popsat různé typy a hlavně různé funkce hudebních podkresů, které Zbigniew Preisner pro Dekalog zkomponoval. Na otázku formulovanou v abstraktu práce „Co by ve filmech chybělo, pokud by v nich Preisnerova hudba nebyla?“ tak nepřímou odpovídá tím, že klasifikuje a popisuje, jak je hudba v jednotlivých dílech konstruovaná a jak je možné ji z hlediska významu a přínosu pro filmový tvar interpretovat. Proto pro mě poněkud zbytečně vyznívá otázka položená v úvodu teoretické části práce „Jaká je funkce hudby, která nové významy nevytváří?“, protože zbytek textu je funkčním způsobem postavený na identifikaci významů, které hudba do Dekalogu přináší.

Vedle ukotvení teoretického východiska práce v gestalt psychologii a jejím výkladu fungování lidské mysli a tvorby významů osobně trochu postrádám rozšíření teoretického rejstříku práce o koncepty vycházející například ze strukturalismu, sémiotiky, frankfurtské školy či pozdějšího poststrukturalismu, který do důsledku promýšlí způsob, jakým lidská mysl konstruuje význam na základě jazyka coby znakového systému. Hudba je specifickým znakovým systémem, proto jsou zmíněné teorie na místě, což autor mimoděk naznačuje letmým poukazem k práci právě Gilla Deleuze.

Kapitoly 3 a 4 mají na můj vkus až příliš charakter stručných hesel, která by si však zasloužila autorův soustředěnější, rozvedenější komentář. Jako celku práci chybí argumentační důslednost, která by jí dodala na robustnosti a zajímavosti. Tyto výtky však vnímám spíš jako příležitost pro další zkoumání ve zvoleném poli zájmu.

Bakalářská diplomová práce Jindřicha Andrše dobře naplňuje svůj cíl představit čtenáři jeden z možných přístupů, jak za využití exaktního pojmového aparátu klasifikovat, ukotvit a následně analyzovat významy, které generuje konkrétní hudební stopa série Dekalog. Autor prokazuje schopnost dobře si zvolit vhodnou metodu zkoumání vybraného problému, nastudovat si a následně definovat pojmový aparát, který mu do budoucna v jeho vlastní kariéře režiséra a producenta poskytne oporu při komunikaci s hudebními skladatelkami a skladateli, jejichž spolupráci se potenciálně rozhodne využít.

Doporučuji k obhajobě se známkou C

Datum: V Praze dne 7.9.2020

Podpis:

